

resultater i deres vurdering.« (R. Jensen: Klinisk børnepsykologi 1973, s. 49).

- »The Rorschach-test has been criticized by experimentalists because of serious doubts concerning its validity.« (Encyclopedia Britannica 1981, art. Rorschach).

Der synes ikke at være tale om reel partslighed, så længe kommunen i fjernelsessager ensidigt kan fremlægge det, der gælder for at være en dybdepsykologisk karakteristik af barnet.

Svar (12/7 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Socialministeriet.

Socialministeriet har oplyst, at man den 18. april 1995 besvarede et spørgsmål af 9. marts 1995 fra Folketingets Socialudvalg om dette emne.

Af dette svar, som jeg kan henvise til, fremgår bl.a. følgende:

»Socialministeriet kan oplyse, at under behandlingen af de nye bestemmelser om foranstaltninger for børn og unge, der trådte i kraft den 1. januar 1993, blev en række afgrænsningsproblemer vedrørende forældremyndighedsindehaverens og kommunalbestyrelsens kompetence til at træffe bestemmelser over et barn eller en ung under opholdet uden for hjemmet drøftet, jf. således bemærkningerne til lovforslaget pkt. 66 d.

I forbindelse med disse drøftelser blev det bl.a. fastlagt, at forældrene som udgangspunkt vil kunne anmode om at få barnet undersøgt for egen regning hos en læge, psykolog eller anden sagkyndig, som de selv vælger. Beslutningen om, hvorvidt anmodningen kan efterkommes, må træffes ud fra en vurdering af, om tungtvæjende modstående hensyn gør sig gældende. Disse hensyn må vurderes i forhold til formålet med anbringelsen samt en eventuel risiko for, at den påtænkte undersøgelse kan volde barnet eller den unge skade. Hvis forældrenes anmodning afslås, vil beslutningen herom kunne indbringes for det sociale ankenævn.

De drøftelser, der fandt sted i forbindelse med lovforslagets behandling, angik således spørgsmålet om forældrenes mulighed for selv at foranledige en alternativ undersøgelse af barnet, medens det blev slået fast, at betalingen måtte være for forældrenes egen regning.

Det er Socialministeriets opfattelse, at udgangspunktet således må være, at forældrene selv må betale. Det vil herefter være op til de enkelte kommuner at vurdere, om der findes konkrete grunde til, at man kan beslutte sig for at yde økonomisk støtte.«

Med hensyn til spørgsmålet vedrørende kontradiktion kan det oplyses, at der i forvaltningslovens kapitel 5 er fastsat regler om partshøring. Disse regler tager ikke stilling til spørgsmålet om betaling for yderligere oplysninger, som en part ønsker tilvejebragt.

Det er imidlertid et grundlæggende forvaltningsretligt princip (officialprincippet), at det påhviler forvaltningsmyndigheden at sørge for, at de oplysninger, der er nødvendige for afgørelsen af de enkelte sager, er til stede.

En part kan opfordre forvaltningsmyndigheden til at indhente yderligere oplysninger. Om myndigheden er forpligtet til at følge opfordringen, afhænger af, om de ønskede oplysninger er af en sådan relevans, at officialprincippet i sig selv kræver, at de indhentes. Er dette ikke tilfældet, er myndigheden normalt berettiget til at afvise opfordringen. Ønsker parten i et sådant tilfælde selv at indhente oplysningerne, må den pågældende betale eventuelle udgifter i forbindelse hermed.

Spm. nr. S 2228

Til sundhedsministeren (26/7 95) af:

Tove Fergo (V):

»Det ønskes oplyst, hvordan og med hvilke beløb honoreringen af medlemmerne af de videnskabetiske komiteer sker. Er der forskel fra amt til amt, er der forskel i honoreringen af komitemedlemmer, der er udpeget af de sundhedsvidenskabelige forskningsudvalg og af amtsrådene/Borgerrepræsentationen, og får de sundhedsfaglige personer honorarer for arbejdet i komiteen gennem deres faglige organisationer eller fra anden side?«

Svar (3/8 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Ifølge § 16, stk. 3, i lov om et videnskabsetisk komitésystem og behandling af biomedicinske